

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Arkadiusz Rodziewicz

Protokolant Bogumiła Matras

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy Renaty Adamkiewicz

po rozpoznaniu dnia 7 sierpnia 2014 roku sprawy karnej

A. Ś. urodzonego (...) w Ś., syna M. i E. z domu G.

oskarżonego o to, że:

1. w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem w dniu 4 września 2013 roku, ze zbiornika ciągnika rolniczego na terenie posesji przy ul. (...) w M. gm. (...) woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 70 litrów paliwa (...)o wartości 392 zł na szkodę J. T., w dniu 7 września 2013 r. ze zbiornika ciągnika rolniczego na terenie posesji przy ul. (...) w M. gm. J. Śl. woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 80 litrów paliwa (...)wartości 448 zł na szkodę J. T. oraz w dniu 9 września 2003 roku ze zbiornika ciągnika rolniczego na terenie posesji przy ul. (...) w M. gm. J. Śl. woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 60litrów paliwa ON wartości 330 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w M. ul. (...) reprezentowanego przez pana T. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 września 2010 r. wydanym w sprawie VI K 1029/10 za czyn z art. 278§1 kk i 279§1 kk na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 11.05.2011 r. do dnia 19.03.2013 r.

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk

2. w dniu 18 września 2013 r. około godz.20³⁰ na terenie posesji przy ul. (...) w M. gm. J. Śl. woj. (...), wykorzystując niezabezpieczone okno w pomieszczeniu gospodarczym dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał kradzieży Kosy spalinowej marki S. (...) wartości 800 zł na szkodę Pani D. B., przy czym czynu tego dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 września 2010 r. wydanym w sprawie VI K 1029/10 za czyn z art. 278§1 kk i 279§1 kk na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 11.05.2011 r. do dnia 19.03.2013 r.

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

3. w dniu 23 października 2013 roku około godz. 23⁰⁰ na parkingu przy warsztacie samochodowym w miejscowości (...) gm. J. Śl. woj. (...), po uprzednim, wybiciu bocznej szyby w samochodzie osobowym marki V. (...) nr rej. (...) oraz bocznej szyby w samochodzie osobowym marki M. (...)nr rej. (...), z ich wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz marki J. (bdb) oraz D. (bdb), powodując straty ogólnej wartości 800 zł na szkodę właściciela warsztatu W. B., przy czym czynu tego dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym w warunkach recydywy zwykłej w sprawach o sygn. akt VI K 172/09 z dnia 23.04.2009 r. za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz w sprawie o sygn. akt VI K 457/09z dnia 10.07.2009 r.za występki z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk oraz 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24

września 2010r. wydanym w sprawie VI K 1029/09 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 11.05.2011 r. do dnia 19.03.2013 r.,

tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk

I. oskarżonego **A. Ś.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku, tj. odpowiednio występków z art. 278§1 kk w związku z art. 12 kk i w związku z art. 64§1 kk oraz art. 278§1 kk w związku z art. 64§1 kk i za to na podstawie przepisu art. 278§1 kk, przy zastosowaniu art. 91§1 kk, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **A. Ś.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku, tj. występkę z art. 279§1 kk w związku z art. 64§2 kk i za to na podstawie powołanych przepisów, przy zastosowaniu art. 343§1 i 2 kpk i art. 60§1 i 6 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 91§2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego w punktach I i II niniejszego wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech),

I. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. jest właścicielem gospodarstwa rolnego. Posiada między innymi maszyny rolnicze i ciągniki marki C., które parkuje w stodole. Gospodarstwo pokrzywdzonego znajduje się w M. przy ul. (...).

W dniu 4 września 2013 roku oskarżony A. Ś. udał się na teren posesji J. T. z zamiarem kradzieży oleju napędowego. Zabral ze sobą dwie plastikowe bańki i wąż. Już na terenie posesji pokrzywdzonego A. Ś. podszedł do jednego z zaparkowanych w stodole ciągników, odkręcił niezabezpieczony korek wlewu paliwa, i za pomocą węża spuścił do kanistrów olej napędowy. Następnie opuścił nieruchomość J. T., zabierając ze sobą napełnione paliwem plastikowe bańki. Oskarżony zawiózł je wózkiem za cmentarz i tam ukrył w krzakach. Oskarżony działając tego dnia, tj. 4 września 2013 roku, na szkodę J. T. ukradł z wnętrza zbiornika ciągnika rolniczego 70 litrów oleju napędowego o wartości 392 złotych.

Oskarżony A. Ś., ponownie, udał się na teren posesji pokrzywdzonego J. T. w dniu 7 września 2013 roku również z zamiarem kradzieży paliwa. Także tym razem do kradzieży oleju napędowego, który spuścił z zaparkowanego w stodole ciągnika rolniczego, posłużyły mu plastikowe bańki i wąż. Oskarżony tego dnia, tj. 7 września 2013 roku, dokonał kradzieży 80 litrów oleju napędowego o wartości 448 złotych na szkodę J. T.. Skradzione paliwo oskarżony schował w tym samym miejscu co uprzednio, po czym całość sprzedał za kilkadziesiąt złotych, które wydał w sklepie na żywność.

Następnie w dniu 9 września 2013 roku oskarżony A. Ś. udał się do M. na ul. (...). Na posesji tej parkowane są ciągniki rolnicze (...) Sp. z o.o. Na teren gospodarstwa oskarżony wszedł od strony mieszalni pasz. Miał przy sobie dwa trzydziestolitrowe plastikowe pojemniki oraz wąż. Oskarżony udał się tam z zamiarem kradzieży oleju napędowego. A. Ś. podszedł do zaparkowanego na placu ciągnika marki U., odkręcił niezabezpieczony korek wlewu paliwa, i za pomocą węża spuścił do karnistrów olej napędowy. Następnie opuścił nieruchomość przy ul. (...) w M., zabierając ze sobą napełnione do pełna paliwem plastikowe pojemniki. Oskarżony zaniósł je na teren swojej posesji i tam ukrył w krzakach. Oskarżony tego dnia, tj. 9 września 2013 roku, dokonał kradzieży 60 litrów oleju napędowego o wartości 330 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. Oskarżony paliwo to sprzedał za kilkadziesiąt złotych, a uzyskane w ten sposób pieniądze wydał na własne potrzeby.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. Ś., k. 13, 47, 92
- zeznania T. K., k. 4-4v
- zeznania J. T., k. 7v

W dniu 18 września 2013 roku, około godz. 20³⁰, oskarżony A. Ś. udał się na teren posesji D. B.. Nieruchomość pokrzywdzonej mieści się w M. przy ul. (...) i składa się z domu jednorodzinnego oraz dwóch pomieszczeń gospodarczych. W jednym z tych pomieszczeń D. B. przetrzymywała kosę spalinową marki S. (...) o czym A. Ś. wiedział. Oskarżony wykorzystując niezabezpieczone okno w pomieszczeniu gospodarczym dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał kradzieży ww. kosy. Następnie opuścił nieruchomość D. B. i wraz ze skradzioną pokrzywdzonej kosą spalinową udał się do znajomego J. K.. A. Ś. zaproponował mu sprzedaż owej kosy jednakże J. K. nie przystał na jego propozycję. Wówczas to oskarżony zostawił kosę na podwórku znajomego i powiedział, że przyjdzie po nią jutro. Skradziona D. B. kosa spalinowa marki S. (...) o wartości 800 złotych została zabezpieczona przez funkcjonariuszy Policji na terenie posesji J. K. w M. przy ul. (...), po czym zwrócono ją pokrzywdzonej.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. Ś., k. 13, 47, 92
- zeznania D. B., k. 17
- zeznania J. K., k. 21v
- protokół zatrzymania rzeczy, k. 18-20
- pokwitowanie, k. 24

W dniu 23 października 2013 roku, około godz. 23⁰⁰, oskarżony A. Ś. udał się do (...), gdzie W. B. prowadzi warsztat samochodowy. Na terenie posesji pokrzywdzonego zaparkowane były – oczekujące na naprawę – pojazdy, w tym samochody osobowe marki V. (...) o nr rej. (...) oraz M. (...) o nr rej. (...). A. Ś. poszedł do V., po czym wybił w nim boczną szybę, a z jego wnętrza zabrał radioodtwarzacz. Podobnie oskarżony uczynił w przypadku M.. I w tym pojeździe A. Ś. wybił boczną szybę po czym zabrał zamontowany w nim radioodtwarzacz. Oskarżony tego dnia, tj. 23 października 2013 roku, dokonał kradzieży dwóch radioodtwarzaczy marki J. i D. a swoim działaniem spowodował szkodę w łącznej kwocie 800 złotych na rzecz pokrzywdzonego W. B.. Skradzione radioodtwarzacze oskarżony sprzedał za 300 złotych, które wydał na alkohol i żywność.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. Ś., k. 13, 47, 92
- zeznania W. B., k. 54-54v
- protokół oględzin miejsca, k. 50-51

A. Ś. ma 30 lat (ur. (...)), jest kawalerem, ojcem jednego dziecka. Ma podstawowe wykształcenie, jest bezrobotny, nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany sądownie, w tym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23 kwietnia 2009 roku, sygn. akt VI K 172/09, m.in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 10 lipca 2009 roku, sygn. akt VI K 457/09, m.in. za ciąg czynów z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, przy czym w wyroku łącznym z dnia 24 września 2010 roku, sygn. akt VI K 1029/10, Sąd Rejonowy w Świdnicy połączył

jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt VI K 172/09 i VI K 457/09 i wymierzył A. Ś. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą oskarżony odbywał w okresie od dnia 11 maja 2011 roku do dnia 19 marca 2013 roku.

Dowód:

- dane osobo poznawcze, k. 91
- dane o karalności, k. 25-28
- odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Świdnicy:
- z dn. 01.10.2003r., sygn. akt VI K 1007/03, k. 34-34v
- z dn. 14.02.2005r., sygn. akt VI K 1756/04, k. 35-35v
- z dn. 20.12.2005r., sygn. akt VI K 1257/05, k. 36-36v
- zaocznego z dn. 23.04.2009r., sygn. akt VI K 172/09, k. 37-37v
- zaocznego z dn. 10.07.2009r., sygn. akt VI K 457/09, k. 38-39v
- łącznego z dn. 24.09.2010r., sygn. akt VI K 1029/10, k. 40-41v

Oskarżony A. Ś. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów i złożył wyjaśnienia w których szczegółowo opisał sposób i okoliczności ich popełnienia. Wyraził żal i skruchę. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

- ***wyjaśnienia oskarżonego A. Ś., k. 13, 47, 92***

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia najmniejszych wątpliwości, że oskarżony A. Ś. dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach T. K., J. T., D. B., J. K. i W. B., a także na ujawnionych i zaliczonych w poczet materiału dowodowego dokumentach.

Oceniając wyjaśnienia A. Ś., Sąd stwierdził, że nie sposób kwestionować ich wiarygodności. Oskarżony wyraźnie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia są zgodne z ustalony w sprawie stanem faktycznym.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom T. K., J. T., D. B., J. K. i W. B.. Zeznania ww. świadków miały bowiem charakter rzeczowej relacji z zapamiętanych przez świadków okoliczności dotyczących czasu i miejsca zdarzeń, a w przypadku pokrzywdzonych także przedmiotu i wartości przestępstw.

Podobnie Sąd ocenił dowody wynikające z dokumentów w postaci odpisów wyroków Sądu Rejonowego w Świdnicy, danych o karalności oskarżonego, protokołów zatrzymania i oględzin miejsca oraz pokwitowania. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu. Ich wiarygodność nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Analiza zgromadzonych dowodów doprowadziła do jednoznacznego przyjęcia, że zdarzenia z udziałem A. Ś. miały miejsce w ustalonym powyżej przebiegu. Wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości.

Przechodząc do merytorycznej oceny słuszności przypisanych oskarżonemu czynów wskazać należy, że przestępstwo z art. 278 § 1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Czyn z art. 278 § 1 kk jest przestępstwem materialnym, a skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie. Kradzież z włamaniem z art. 279 § 1 kk zachodzi zaś wtedy, gdy jej sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza (zob. uchwała SN z dnia 25 czerwca 1980r., VII KZP 48/78). Subiektywną cechą działania określonego w art. 278 § 1 i art. 279 § 1 kk jest zamiar przywłaszczenia, sprawca działa w celu włączenia rzeczy do własnego majątku, objęcia jej w posiadanie lub postępowania z nią jak właściciel. Czyny te mogą być popełnione wyłącznie umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego.

Oskarżony świadomie i umyślnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego, kosi spalinowej, a także po uprzednim wybiciu bocznych szyb w samochodach marki V. (...) o nr rej. (...) oraz M. (...) o nr rej. (...), dwóch radioodtwarzaczy. A. Ś. działał z zamiarem trwałego pozbawienia J. T., (...) Sp. z o.o., D. B. i W. B. możliwości dysponowania tymi przedmiotami. Swoim działaniem wyjmował je bowiem spod władztwa pokrzywdzonych i obejmował we własne posiadanie. Oskarżony działał w celu przywłaszczenia ww. przedmiotów – w zamiarze bezpośrednim dokonania kradzieży, będąc w pełni świadomym tego, co robi. Oskarżony wyczerpał zatem swoim zachowaniem, w zakresie czynów opisanych w punktach I – II aktu oskarżenia, znamiona występku z art. 278 § 1 kk, zaś w przypadku czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia występkę z art. 279 § 1 kk.

Na przypisany oskarżonemu czyn z punktu I aktu oskarżenia składa się kilka jego zachowań podjętych w okresie od dnia 4 września 2013 roku do dnia 9 września 2013 roku, zatem podjętych w krótkich, kilkudniowych odstępach czasu i nie ulega wątpliwości, że te zachowania zostały podjęte w wykonaniu z góry powziętego przez A. Ś. zamiaru kradzieży oleju napędowego z ciągników rolniczych. Zatem w tym przypadku spełnione zostały przesłanki zastosowania art. 12 kk pozwalające na uznaniu poszczególnych zachowań oskarżonego za jeden czyn zabroniony.

Ponadto wskazać należy, iż A. Ś. był uprzednio karany wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23 kwietnia 2009 roku, sygn. akt VI K 172/09, m.in. za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 10 lipca 2009 roku, sygn. akt VI K 457/09, m.in. za ciąg czynów z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, przy czym w wyroku łącznym z dnia 24 września 2010 roku, sygn. akt VI K 1029/10, Sąd Rejonowy w Świdnicy połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt VI K 172/09 i VI K 457/09 i wymierzył A. Ś. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, którą oskarżony odbywał w okresie od dnia 11 maja 2011 roku do dnia 19 marca 2013 roku. W konsekwencji powyższego jego zachowanie odnośnie czynów z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 278 § 1 kk należało zakwalifikować jako działanie w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk, natomiast odnośnie czynu z art. 279 § 1 kk w warunkach określonych w art. 64 § 2 kk.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonego za niebudzące wątpliwości, Sąd przystąpił do orzeczenia co do wymiaru kar.

Na wstępie podkreślić należy, że czyny opisane w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku stanowią tzw. ciąg przestępstw, opisany w art. 91 kk. Oskarżony dopuścił się bowiem tych występku zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich. Sposób działania oskarżonego jest podobny. Warunek krótkiego odstępu czasu pomiędzy tymi przestępstwami również został spełniony. W końcu każde z zachowań oskarżonego wypełnia znamiona jednego przepisu.

Wymierzając oskarżonemu kary, Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w rozdziale VI Kodeksu karnego. Sąd dążył do orzeczenia kar sprawiedliwych, adekwatnych do winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynów. Sąd miał na uwadze rodzaj naruszonego dobra prawnego, rozmiar szkód wyrządzonych przestępstwami, sposób i okoliczności popełnienia przestępstw oraz posta

zamiaru i jego motywację. W chwili popełniania tychże przestępstw oskarżony posiadał możliwość swobody w podejmowaniu decyzji co do swego zachowania. Miał możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia swoich czynów i mógł kierować swoim postępowaniem. Oskarżony godził w dobra, które podlegają szczególnej ochronie prawnej. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową, mogącą chociażby dorywczą pracą zarobić środki finansowe na utrzymanie siebie i swojej rodziny, a wybrał łatwe zdobycie dóbr materialnych kosztem innych, uczciwie je uzyskujących osób. Oskarżony był wielokrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwa podobne. Działal w warunkach powrotu do przestępstwa. Zachowanie oskarżonego wskazywało na to, że ma on lekceważący stosunek do norm prawnych. Po stronie okoliczności łagodzących Sąd dostrzegł i uwzględnił prawidłową postawę oskarżonego, a w szczególności okoliczność, iż przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów wyraził żal i skruchę.

Kierując się powyższymi względami Sąd uwzględniając w całości wniosek Prokuratora Rejonowego w Świdnicy co do którego oskarżony wyraził zgodę wymierzył A. Ś.:

1. za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz
2. za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, przy zastosowaniu art. 343 § 1 i 2 kpk i art. 60 § 1 i 6 kk, karę roku pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyspozycją i na zasadach określonych w art. 91 § 2 kk wymierzone za poszczególne czyny kary jednostkowe Sąd połączył oskarżonemu węzłem kary łącznej i wymierzył mu karę łączną roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Przy określaniu wysokości kary łącznej Sąd zastosował zasadę asperacji. Czyny co prawda popełniane były w niezbyt dużym odstępie czasowym, jednakże ich popełnienie na szkodę różnych osób oraz znaczna wysokość łącznej szkody spowodowanej czynami sprzeciwiała się zastosowaniu w większym zakresie zasady absorpcji.

W dalszej części wyroku, tj. w pkt. IV części dyspozytywnej, w wyniku oczywistej omyłki pracownika sekretariatu, który z komputerowego szablonu wyroku nie usunął zapisu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, zawarto błędne w tym zakresie rozstrzygnięcie, co do którego nie był wniosku stron.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Nie posiada on żadnego majątku do którego można by skierować ewentualną egzekucję. Dlatego też przyjęto, że windykacja kosztów byłaby nieskuteczna i orzeczono w oparciu o względy słuszności – uznając, że rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie art. 627 kpk byłoby niewykonalne.